

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Ing. T. P., CSc.** zast. Mgr. Markem Plajnerem, advokátem se sídlem Lazarská 11/6, Praha, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha, **za účasti:** D.O.O. "CORNER FINANCE" – PODGORICA, PIB 02955407, se sídlem v Černé Hoře, Podgorica, 13. JUL PC ČELEBIĆ BR. 1/2, zast. Mgr. Tomášem Bejčkem, advokátem se sídlem Dukelských hrdinů 976/12, Praha, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2022, č. j. 9 A 53/2018-66,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Osoba zúčastněná na řízení **je p o v i n n a** zaplatit žalobci na nákladech řízení o kasační stížnosti celkem 4 114 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Marka Plajnera, advokáta se sídlem Lazarská 11/6, Praha.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci

[1] Kasační stížností osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) brojí proti v záhlaví uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým

městský soud zrušil rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 29. 11. 2017, sp. zn. O-519828, č. j. O-519828/D16101804/2016/ÚPV, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Tímto rozhodnutím předseda žalovaného zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2016, č. j. O-519828/D15066927/2015/ÚPV, kterým byly zamítnuty žalobcovy námitky podané podle § 7 odst. 1 písm. h) a § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění rozhodném pro posuzovanou věc.

[3] Stěžovatelka podala dne 5. 2. 2015 přihlášku ochranné známky se žádostí o zápis ochranné známky do rejstříku ve znění „PLACHYTEX“. Proti zápisu této ochranné známky podal žalobce námitky z důvodů, že jsou přihláškou ochranné známky dotčena jeho práva na jméno a na ochranu projevů osobní povahy a že přihláška nebyla podána v dobré víře. Jak již bylo uvedeno výše, žalovaný ani jeho předseda těmto námitkám nepřisvědčil.

II. Řízení před městským soudem

[4] Žalobce brojil proti rozhodnutí předsedy žalovaného žalobou. Městský soud dospěl k závěru, že přihlašovaná ochranná známka do žalobcových práv na jméno a na ochranu projevů osobní povahy nezasahuje. Ochrannou známku PLACHYTEX bude průměrný spotřebitel vnímat jako fantazijní označení, nebude ji tedy vnímat jako složení slov PLACHY (vycházející z příjmení žalobce bez diakritiky) a TEX. Žalobce sice tvrdil, že zkratka TEX je dlouhodobě příznačná pro TECHNOEXPORT a.s., kterou v roce 2009 zprivatizoval prostřednictvím své společnosti Chemoprojekt a.s., toto tvrzení však neprokázal.

[5] Městský soud ovšem přisvědčil námitce žalobce, že přihláška ochranné známky nebyla podána v dobré víře. V tomto ohledu připomněl, že žalovaný vzal v námitkovém řízení za prokázané, že žalobce vede s Františkem Buškem coby jediným společníkem stěžovatelky od roku 2009 rozsáhlé soudní spory, o nichž jsou podávány informace na webových stránkách www.plachytex.com a později www.plachytex.org. Z výpisu registru domén ICANN WHOIS je zřejmé, že vlastníkem domény plachytex.com byl od 30. 1. 2015 do 30. 1. 2016 B. N. ze Srbska. Druhá doména byla vytvořena dne 15. 6. 2015 a jejím vlastníkem byla organizace AnonymousSpeech se sídlem v Japonsku. Obě domény k datu zahájení námitkového řízení (dne 27. 7. 2015) obsahovaly odkazy k jednotlivým PDF dokumentům s názvy PRIVATIZAČNÍ PODVOD-TECHNOEXPORT, a.s., ŽALOBA NA OCHRANU OSOBNOSTI a ROZHODČÍ ŘÍZENÍ, přičemž doména plachytex.com obsahovala navíc titulky POŠKOZENÍ VĚŘITELŮ a PODEZŘELÉ FINANČNÍ TRANSAKCE. Žalobce též předložil kopii žaloby na ochranu osobnosti podané proti panu Buškovi, z níž vyplývá, že mezi stěžovatelkou a společností TECHNOEXPORT probíhá soudní spor o zaplacení směnky na částku 900 000 000 Kč s příslušenstvím vedený u městského soudu pod sp. zn. 50 Cm 355/2013. V tomto soudním sporu měl pan František Bušek v dokumentu nazvaném „vyjádření žalobce“ obvinít žalobce z trestných činů mj. týkajících se privatizace společnosti TECHNOEXPORT, přičemž tento dokument byl zaslán i Ministerstvu financí a Policii ČR, rovněž byl reprodukován na ústním jednání městského soudu za účasti veřejnosti. Městský soud dále odkázal na závěr předsedy

pokračování

žalovaného, že stěžovatelka nefiguruje jako vlastník domén plachytex.com a plachytex.org, které vlastní třetí osoby, které zjevně jednají ve vzájemné shodě. Bylo též zřejmé, že stěžovatelka věděla, že se žalobce jmenuje Tomáš Plachý; rovněž byla před podáním přihlášky účastníkem sporu se společností TECHNOEXPORT. Ačkoliv žalobce nedodal důkaz, že je František Bušek společníkem stěžovatelky, lze dovodit, že jedná ve shodě se stěžovatelkou, neboť v soudním řízení se společností TECHNOEXPORT František Bušek doručil soudu a jiným orgánům listinu „vyjádření žalobce“.

[6] Na základě vztahů mezi žalobcem na straně jedné a stěžovatelkou, potažmo Františkem Buškem, a vlastníky domén plachytex.com a plachytex.org jednajícími se stěžovatelkou ve shodě na straně druhé a úmyslu stěžovatelky zřejmého z obsahu těchto domén, který nemohl odpovídat poctivým obchodním zvyklostem, dospěl městský soud k závěru, že stěžovatelka nepřihlásila ochrannou známku v dobré víře. Městský soud vzal v potaz rovněž kontext a okolnosti, za jakých byla ochranná známka přihlášena. Prostřednictvím uvedených domén byly podávány informace o rozsáhlých soudních sporech, které s žalobcem od roku 2009 vede František Bušek. Ochranná známka, jejíž jedna část je tvořena příjmením žalobce bez diakritiky, tak slouží stěžovateli k šíření informací o žalobci coby myšlenkovém oponentu Františka Buška. Postup stěžovatelky – měl-li být považován za postup v dobré víře – postrádal jakékoliv rozumné vysvětlení. Z toho důvodu městský soud podle § 78 odst. 1 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), napadené rozhodnutí předsedy žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Kasační stížnost, vyjádření žalobce a replika

[7] Stěžovatelka napadla rozsudek městského soudu kasační stížností, v níž navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc městskému soudu vrátil k dalšímu řízení. Stěžovatelka zdůraznila, že judikatura Soudního dvora EU a Tribunálu Soudního dvora EU dovedla tři faktory, které při kumulativním naplnění obvykle signalizují absenci dobré víry, a to totožnost či matoucí podobnost označení, vědomost o užívání identického nebo podobného označení a nepoctivý záměr ze strany přihlašovatele. Žalobci žádné právo k označení PLACHYTEX nesvědčilo, a žádná jeho práva tak nemohla být zasažena přihlašovanou ochrannou známkou.

[8] Stěžovatelka je rovněž přesvědčena, že žalobce absenci dobré víry v okamžiku podání přihlášky neprokázal. Žalobce nedoložil, co bylo obsahem stránek plachytex.org a plachytex.com. Existenci dobré víry je navíc potřeba posuzovat k datu podání přihlášky; skutečnost, že obě domény obsahovaly k datu zahájení řízení o námitkách (dne 27. 7. 2015) odkazy na dokumenty se shodnými titulky, je tedy zcela irelevantní. Doména plachytex.org ke dni podání přihlášky vůbec neexistovala. Žalobce vztah mezi vlastníky domén a stěžovatelkou nedoložil.

[9] Úvahy, že František Bušek a stěžovatelka jednají ve shodě, jsou rovněž nesprávné. Žalobce nepředložil žádný přímý důkaz, že je František Bušek společníkem stěžovatelky, a ani nedoložil, že s Františkem Buškem vede řadu soudních sporů – k námitkám byla přiložena pouze jedna žaloba podaná žalobcem proti Františkovi Buškovi, a byl tedy doložen pouze jeden soudní spor. Rovněž tvrzení, že František Bušek doručil soudu a jiným orgánům dokument „vyjádření žalobce“ vyplývá pouze z žalobcem podané žaloby na

ochranu osobnosti. I kdyby propojení Františka Buška a stěžovatelky prokázáno bylo, nebylo by to pro posuzovanou věc relevantní, neboť předmětem žalobcových tvrzení bylo, že je očerňován prostřednictvím stránek plachytex.org a plachytex.com, přičemž však neprokázal, že by měla stěžovatelka nebo František Bušek na obsahu těchto domén jakýkoliv podíl. V tomto ohledu městský soud odkazuje na závěr předsedy žalovaného, že osoby provozující domény plachytex.org a plachytex.com jednají se stěžovatelkou ve shodě – takový závěr však z rozhodnutí předsedy žalovaného nevyplývá.

[10] Městský soud vůbec neodůvodňuje závěr, že obsah domén nemohl odpovídat poctivým obchodním zvyklostem. Není ani zřejmé, proč je šíření informací o myšlenkovém oponentu (žalobci) v rozporu s principem dobré víry či poctivými obchodními zvyklostmi. Městský soud se ani nezabýval obsahem informací o žalobci či jejich pravdivostí. Úvaha městského soudu, že část označení PLACHYTEX je tvořena příjmením žalobce bez diakritiky, je rozporuplná. Sám městský soud se totiž ztotožnil se závěry žalovaného, že žalobce neunesl důkazní břemeno ohledně tvrzení, že by průměrní spotřebitelé v napadeném označení PLACHYTEX vnímali část označení jako příjmení žalobce.

[11] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl. Uvedl, že je z médií veřejně známou skutečností, že stěžovatelka a František Bušek vedou proti žalobci celou řadu šikanózních sporů. Podnikli proti žalobci celou řadu útoků ve snaze přinutit žalobce k přenechání lukrativního objektu Paláce KORUNA Františku Buškovi či jím určené osobě. Přihlašované označování má sloužit pouze k vytváření dalšího protiprávního nátlaku na žalobce. Z judikatury Soudního dvora EU vyplývá, že proti absenci dobré víry může brojit i osoba, která není majitelem ochranné známky k totožným výrobkům či službám. Ze správního spisu vyplývá, že ke dni podání přihlášky sice neexistovala doména plachytex.org, doména plachytex.com však již ano. Vzhledem ke shodě obsahu těchto stránek postačí existence jediné z nich v době podání přihlášky.

[12] V replice stěžovatelka především zdůraznila, že žalobce nijak nedoložil vztah mezi stěžovatelkou a Františkem Buškem. Důkazy, které předložil, se vztahovaly ke skutkovému stavu po podání přihlášky, a tedy nemohou absenci dobré víry v době podání přihlášky prokázat. Žalobce ani nedoložil, jakým způsobem byl dotčen na svých právech.

[13] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[14] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatelka je řádně zastoupena v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a dospěl k následujícímu závěru.

[15] Kasační stížnost není důvodná.

[16] Nejvyšší správní soud konstatuje, že podstatou posuzované věci je otázka, zda žalobce prokázal, že stěžovatelka nepodala přihlášku ochranné známce PLACHYTEX v dobré víře.

pokračování

[17] Podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách „[p]řihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námítka“) tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře“. Důkazní břemeno ohledně absence dobré víry přihlašovatele tíží toho, kdo námítka podal – zde žalobce (srov. § 25 odst. 2 zákona o ochranných známkách).

[18] V posuzované věci žalobce předložil výpis z registru domén ICANN WHOIS ohledně vlastnictví domén plachytex.org a plachytex.com, výtisk obsahu těchto stránek a žalobu na ochranu osobnosti podanou žalobcem proti Františkovi Buškovi. Podle městského soudu z těchto důkazů vyplývalo, že uvedené webové stránky sloužily k očerňování žalobce. S tím stěžovatelka nesouhlasí. Zdejší soud v tomto ohledu předeseilá, že dobrou víru lze chápat jako psychický stav (přesvědčení) přihlašovatele ochranné známky, a nelze ji tak přímo dokázat či vyvrátit, pouze na ni usuzovat z vnějších okolností, přičemž posouzení existence či neexistence dobré víry se musí provést celkově, se zohledněním všech relevantních skutečností (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1 As 3/2008-195, č. 1665/2008 Sb. NSS, nebo obdobně rozsudek Soudního dvora EU ze dne 11. 6. 2009, C-529/07, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, EU:C:2009:361).

[19] Podle Nejvyššího správního soudu je z uvedených důkazů zřejmé, že stěžovatelka jednala ve shodě s Františkem Buškem a vlastníky uvedených domén, tedy s fyzickou osobou jménem N. B. pobývajícím v Srbsku a se společností AnonymousSpeech se sídlem v Tokyu. Žalobce popsal soudní spory probíhající mezi ním, resp. společností TECHNOEXPORT, jejímž statutárním ředitelem je podle veřejně dostupného obchodního rejstříku žalobce (a byl jím i v době podání přihlášky ochranné známky), a Františkem Buškem, resp. stěžovatelkou. Jedná se o spory související se směnkou na 900 000 000 Kč, jejíž vyplacení požaduje stěžovatelka po společnosti TECHNOEXPORT, přičemž v rámci tohoto sporu měl František Bušek doručit orgánům veřejné moci podání „vyjádření žalobce“, v němž žalobce obvinil mj. z privatizačního podvodu. Žalobcem popsané spory a obsah stránek plachytex.org a plachytex.com se rovněž shodují. Žalobu na ochranu osobnosti žalobce podal dne 28. 11. 2014, čemuž odpovídá i údaj na uvedených stránkách s odkazy na dokumenty formátu PDF s názvy „Vyjádření žalobce“ a „Informace o dalším vývoji případu uplatnění směnky na částku 900 mil Kč s příslušenstvím“. Stránky obsahují rovněž řadu odkazů pod nadpisem „PRIVATIZAČNÍ PODVOD – TECHNOEXPORT a.s.“ Na stránkách jsou též další informace o osobě žalobce (informace o jeho členství v KSČ, o jeho působení u různých subjektů atp.).

[20] Žalobci lze rovněž přisvědčit, že názvy zveřejněných souborů svědčí o tom, že pocházejí od Františka Buška (zejména žaloba na ochranu osobnosti či vyjádření žalobce), neboť k nim měl na rozdíl od ostatních osob přístup. V kontextu sporů vedených mezi Františkem Buškem a žalobcem, resp. mezi společnostmi, s nimiž jsou spojeni, lze jen stěží uvěřit, že by informace o těchto sporech podával zcela nezávisle na stěžovateli a Františku Buškovi N. B. žijícím v Srbsku či společnost AnonymousSpeech sídlící v Japonsku. Nutno podotknout, že závěr o tom, že stěžovatelka a vlastníci uvedených domén jednali ve shodě, vyplývá již z rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí předsedy žalovaného, jak správně uvedl městský soud – podle správních orgánů totiž skutečnost, že předmětné domény spravuje prostřednictvím jiných osob stěžovatelka, byla patrně důvodem, proč požádala o známkoprávní ochranu ochranné známky PLACHYTEX. Přehlédnout nelze ani

okolnost, že využití ochranné známky v prostoru internetu a k šíření informací odpovídá též seznam výrobků a služeb, k nimž stěžovatelka označení přihlásila, a to:

„(9) nahrané počítačové programy, data a informace, elektronické publikace, elektronické publikace nahrané na počítačových médiích, magnetické nosiče dat, záznamové disky, kompaktní disky, DVD a ostatní digitální záznamové nosiče;

(16) tiskárenské výrobky a tiskoviny, denní tisk (noviny), periodické publikace a časopisy, tištěné publikace, propagační publikace a vzdělávací publikace s výjimkou učebních a vyučovacích publikací v oblasti vaření a gastronomie a kuchařských knih, potřeby pro knižní vazby, fotografie, papírenské zboží

(41) vydavatelská činnost a zpravodajství, internetové zpravodajství, vydávání elektronických novin dostupných prostřednictvím globální počítačové sítě, poskytování publikací z celosvětové počítačové sítě nebo Internetu s možností prohlížení, vydávání a publikování knih, časopisů a dalších tiskovin, vydávání materiálů na magnetických nebo optických nosičích dat s výjimkou reklamních, vydávání elektronických publikací, hudební nakladatelství, služby v oblasti nahrávání a vydávání hudby a audio záznamů, poskytování zábavních služeb prostřednictvím publikačních médií.“

[21] Žalobce sice nepředložil žádný přímý důkaz zapojení stěžovatelky či Františka Buška do vytváření obsahu webových stránek, to však po něm ani nelze požadovat. Pokud totiž stěžovatelka a František Bušek postupovali tak, aby nebylo možno jejich vliv na obsah stránek z veřejně dostupných informací zjistit (zjednali si k provozování stránek třetí osoby), je zcela evidentní, že přímý důkaz o zapojení stěžovatelky či Františka Buška do tvoření obsahu stránek bude takřka nemožné obstat. Ostatně, právě k zastření skutečného stavu jejich postup sloužil. O propojení vlastníků domén, stěžovatelky a Františka Buška však na základě výše uvedeného zdejší soud nemá pochyb. Za vskutku neuvěřitelnou lze označit alternativu, že webové stránky informující o žalobci a společnosti TECHNOEXPORT, byť jsou vlastněny zahraničními osobami, nemají nic společného se stěžovatelkou, která společně s Františkem Buškem vede s žalobcem a společností TECHNOEXPORT soudní spory nezanedbatelného významu a nyní přihlašuje ochrannou známku, jejíž znění přesně odpovídá doménám uvedených webových stránek.

[22] Rozsudek městského soudu ani není vnitřně rozporný, pokud uvádí, že PLACHYTEX obsahuje jméno žalobce bez diakritiky. V části rozsudku, ve které se městský soud vypořádával s námitkou ochrany osobnostních práv žalobce, tuto skutečnost nepopřel, pouze uvedl, že průměrný spotřebitel nebude přihlašovanou ochrannou známku spojovat s žalobcem, neboť ji nebude analyzovat na části PLACHY a TEX, ale bude ji vnímat jako fantazijní slovo. Stěžovatelku však nelze srovnávat s průměrným spotřebitelem, naopak je zřejmé, že při přihlášení věděla, že v ochranné známce je zakomponováno žalobcovo jméno bez diakritiky. Stránky plachytex.org a plachytex. se ostatně věnovaly žalobci a společnosti TECHNOEXPORT, a nelze tedy uvěřit, že by stěžovatelka při přihlášení ochranné známky o její spojitosti s žalobcem nevěděla.

[23] Stěžovatelce lze přisvědčit v tom, že nedobrou víru přihlašovatele je třeba posuzovat k okamžiku podání přihlášky ochranné známky (viz zmíněný rozsudek NSS č. j. 1 As 3/2008-195). To však neznamená, že nelze přihlédnout k jednáním, ke kterým sice došlo po přihlášení ochranné známky, vysvětlují-li tato jednání postoj přihlašovatele v okamžiku podání přihlášky (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne

pokračování

16. 11. 2021, č. j. 10 As 201/2021-37, bod [31]). V posuzované věci je zřejmé, že přihlášení ochranné známky souviselo s doménami plachytex.org a plachytex.com, a je tedy nerozhodné, zda obsah těchto stránek vznikl po dni podání přihlášky či dříve. Nadto je třeba upozornit, že se ze spisu podává, že doména plachytex.com existovala již v době podání přihlášky a vzhledem k tomu, že později vzniknuvší doména plachytex.org měla takřka stejný obsah (alespoň co se týče informací o žalobci a názvů jednotlivých sekcí a odkazovaných dokumentů ve formátu PDF), je nasnadě, že lze úsudek o nedobré víře stěžovatelky založit na obou těchto webových stránkách a jejich obsahu.

[24] Co se týče soudních sporů, žalobce předložil pouze žalobu na ochranu osobnosti, která navazuje na jiný spor vedený mezi stěžovatelkou a společností TECHNOEXPORT u městského soudu pod sp. zn. 50 Cm 335/2013, jež podle veřejně dostupné databáze www.infosoud.justice.cz v době vydání tohoto rozsudku stále probíhá. Žalobcova tvrzení a předložené důkazy (zejména obsah stránek plachytex.com a placyhtex.org) jsou tak ve vzájemném souladu a jsou konzistentní i s veřejně dostupnými informacemi, a NSS tak nemá důvod pochybovat o tom, že mezi žalobcem a společností TECHNOEXPORT na straně jedné a stěžovatelkou a Františkem Buškem na straně druhé probíhá více soudních sporů.

[25] I přes konzistenci žalobcových tvrzení a důkazů se stěžovatelka v kasační stížnosti omezila na prosté negování závěrů městského soudu, tedy v zásadě pouze popírala, že jsou žalobcova tvrzení prokázána. Netvrdila v podstatě nic, co by žalobcova tvrzení vyvracelo, nepředstavila žádný náhled na zjištěný skutkový stav, který by pravdivost žalobcových tvrzení jakkoliv zpochybňoval. Za takové situace Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že František Bušek coby osoba jednající ve shodě se stěžovatelkou měl evidentní vliv na obsah stránek plachytex.org a plachytex.com, které mu ve skutečnosti sloužily k informování o sporech žalobce, a to zcela zřetelně pouze v negativním světle a v souvislosti s jejich soudními spory. Otázkou tedy již zůstává pouze, zda přihlášení ochranné známky v popsané situaci dokládá absenci dobré víry.

[26] Stěžovatelka upozorňuje, že judikatura Soudního dvora EU a Tribunálu Soudního dvora EU dovedla tři faktory, které při kumulativním naplnění obvykle signalizují absenci dobré víry, a to totožnost či matoucí podobnost označení, vědomost o užívání identického nebo podobného označení a nepoctivý záměr ze strany přihlašovatele. Nejvyšší správní soud konstatuje, že obdobný test vyplývá i z jeho judikatury (srov. výše citovaný rozsudek č. j. 1 As 3/2008-195), nicméně nelze jej pojmut jako zcela exkluzivní způsob zjištění absence dobré víry. Tento test totiž předpokládá existenci starší ochranné známky, která je přihlašovanému označení přinejmenším podobná.

[27] Dobrá víra ovšem může chybět rovněž v případě, že přihlašovaná obchodní známka není zaměnitelná s žádnou již existující, a to například v případě, kdy je přihlašováno označení, které přihlašovatel nehodlá využívat jinak, než aby tímto způsobem poškodil konkrétní osobu; absence dobré víry (a to dokonce coby důvodu absolutní neplatnosti zápisu) spočívá zejména v tom, že „majitel ochranné známky podal přihlášku této ochranné známky nikoli za účelem poctivé účasti v hospodářské soutěži, ale s úmyslem poškodit zájmy třetích osob způsobem, který je v rozporu s poctivými zvyklostmi, nebo s úmyslem dosáhnout výlučného práva pro jiné účely, než je účel vyplývající z funkcí ochranné známky, zejména

ze základní funkce označení původu“ (srov. rozsudek Soudního dvora EU ze dne 29. 1. 2020, C-371/18, *Sky/SkyKick*, EU:C:2020:45). Cílem pravidel týkajících se ochranných známek je „přispívat k systému nenarušené hospodářské soutěže v Unii, ve kterém musí být každý podnik schopen nechat si k tomu, aby si získal zákazníky kvalitou svých výrobků nebo služeb, zapsat jako ochranné známky označení umožňující spotřebiteli odlišit bez možnosti záměny tyto výrobky nebo služby od výrobků nebo služeb, které mají jiný původ“ (srov. rozsudek Soudního dvora EU ze dne 12. 9. 2019, C-104/18 P, *Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret*, EU:C:2019:724).

[28] Tímto prismatem je třeba nahlížet i na nyní posuzovanou věc. Z okolností zápisu je zřejmé, že cílem stěžovatelky nebylo zajistit, aby označení PLACHYTEX spotřebitelé spojovali se stěžovatelkou, s jí poskytovanou kvalitou výrobků a služeb, a umožnilo jim tak odlišení stěžovatelčiných produktů od těch pocházejících od jiných subjektů. Není zřejmé, v čem konkrétně spočíval smysl stěžovatelčina počinání – zda například přihlásila ochrannou známku pro účely případného doménového sporu, je však evidentní, že smysl registrace ochranné známky neodpovídal její funkci. Jak již uvedl městský soud, podání stěžovatelčiny přihlášky postrádá jakékoliv rozumné vysvětlení, má-li být považováno za postup v dobré víře. Stěžovatelka smysl svého počinání ostatně v kasační stížnosti ani nenastínila.

[29] Stěžovatelka tvrdí, že není zřejmé, jak byl žalobce dotčen na svých právech. Lze jí přitakat, že dotčení na právech je podmínkou pro vznesení námítky podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách (shodně rozsudek NSS ze dne 16. 11. 2021, č. j. 10 As 201/2021-37). Práva, do kterých je přihlášením ochranné známky zasaženo, nemusejí nutně být známkoprávního charakteru, čemuž ostatně odpovídají i některé jiné námítky, na jejichž uplatnění zákon o ochranných známkách pamatuje a které chrání např. právo na ochranu osobnosti či práva k autorskému dílu [§ 7 odst. 1 písm. f) a g) tohoto zákona]. Okruh práv, která mohou být dotčena, musí být dostatečně široký, aby odpovídal rozsahu neurčitěho právního pojmu absence dobré víry, která ani není přesně definována, neboť „je neexistenci dobré víry nepochybně snazší rozpoznat než vymezit“ (stanovisko generální advokátky ve věci C-529/07, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, bod 35).

[30] V nyní posuzované věci je obtížnost vymezení konkrétního subjektivního práva žalobce, kterého se stěžovatelka jednáním v nedobré víře dotkla, dána právě tím, že je sice zřejmé, že stěžovatelka nepřihlásila ochrannou známku pro účely, kterým ochranné známky slouží, konkrétní cíl přihlášení ochranné známky však s jistotou určit nelze – ten zná jen stěžovatelka. I s ohledem na to lze uzavřít, že v daném případě postačí poněkud obecné vymezení dotčení práv, jak jej učinil žalobce a potvrdil městský soud, které spočívá v tom, že ochranná známka slouží k ochraně domény, na níž jsou v souvislosti se soudními spory jednostranně poskytovány informace o žalobci, který je zde vykreslován v negativním duchu.

[31] Není přitom rozhodné, zda jsou informace zveřejňované o žalobci pravdivé, či nikoliv. Z okolností případu je zřejmé, že webové stránky a ochranná známka slouží jako nástroj nátlaku na žalobce, nikoliv jako prostředek k rozlišení výrobků či služeb na základě jejich původu. Právě to je v daném případě relevantní. Jinak vyjádřeno, nejde o to, zda stěžovatelka a František Bušek zasahují do žalobcových práv uváděním nepravdivých tvrzení; otázkou je, zda se účel registrace ochranné známky shoduje s její funkcí – tak tomu

pokračování

ovšem v posuzované věci není, a takové jednání stěžovatelky proto nezasluhuje právní ochrany.

V. Závěr a náklady řízení

[32] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[33] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.

[34] Žalobce měl ve věci úspěch, náleží mu tedy vůči neúspěšnému stěžovateli právo na náhradu nákladů, které důvodně vynaložil. Žalobce byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, náleží mu tedy náhrada nákladů řízení spojených s tímto zastoupením. Pro určení výše nákladů spojených se zastoupením se použije v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Zástupce žalobce učinil v řízení o kasační stížnosti jeden úkon právní služby, kterým je písemné podání soudu ve věci samé – vyjádření ke kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za tento úkon právní služby náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d), ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a dále pak o DPH v sazbě 21 %, tj. 714 Kč. Celkem tedy zástupci žalobce za úkon právní služby připadá částka 4 114 Kč. Tuto částku je stěžovatelka povinna žalobci zaplatit do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Plajnera, advokáta se sídlem Lazarská 11/6, Praha.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.)

V Brně dne 19. května 2023

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu